”Ku olinnuori mä oli nationalistises kultis jokkeskitty Ainno-jäätellö ympärille. Se koostu vaannaisist ja me syöti Ainno-jäätellö iha aineisa ja puhutti vaa siit kui kaik muut jäätelömerkit o osa homosaatiota ja väestövvaihduntta aiheuttavva salaliittoo ja suomalaisennaise pittä palattakas mettä elämmä luontto ja puhista ittesä kaupungi toksiineist ja antta luonnorrauha pallauta naiseude luonollinne voimma.

Me pietti Ainno-jäätellö luonnommukkaassena syöttävvännä, jok puhhistaa toksiinnit ja ehheyttä keho energian.

En ois ollu sii kultis jos mu narsisti äiti ei ois pakottan mu siihe. Se käyt jottai ihme huummeit ja pist mukki käyttä. Mä ol valehtelemat pilves varma kolme vuot putke.

Yks kert ku sol pistän mut ottaa sitä ja oli iteki tietty iha kujala me mentti mettäretkele. Tunttu ku koko mettä ois ollu kasteerraikas ja valkeavvalo kylpemä.

Me syötti Ainno-jäättellö ja tuntu ku se kylmys ois täyttänny joka solu ja raikastannu mu koko olemukse. Ollu ikinä maistannu mittää nii herkullista. Tunttu ku kaik maailmammarjat ois ollu mu suusa.

Kosk mä oli aineisa.

Sillo sahapuruki maistuu toffeeomenalta.

Mä tunsi olevan mettä ja mettä oleva mu sissällä ja jokase olio sissällä, piennest hyttyssest sinivallaasse, ja jokkaisse ihmisse, ja meit kaikki yhistävvärrakkaus.

Me kattotti äitti kansa järveppintta. Enk olluvvarma olink mä peillikuva, vai mä.

Järvivvesi muutu suklaakastikkeks, ja ku mä kosketti puutta tunssi sihe yhteyvve. Se alkko vallu mahla ja se mahla o suklakkastiketa.

Me käveltti mettäs paljajjalloi pielle toissimme käist kiini hymmyille, ja mä tunsi esiäittiej voimma mu kohdusa jokasel askelleel jonk jäti mä taakse.

Sit järviippuro muutu kermaks jok muutu jäätellöks.

Sejjälke e muista.”

---

idea: 26.1.2025
sivu 1: 2.2.2025
sivut 2-6: 27.1.2025
sivut 7-16: 28.1.2025
nimi: 2.2.2025
pistin monologin murteheksi: 3.2.2025